

Hlavní název: Národní politika
Datum vydání výtisku: 7.1.1896
Číslo výtisku: 6
Druh dokumentu: číslo periodika
ISSN: 1805-2444
Číslo stránky: [2]

SYSTEM
♦KRAMERIUS♦

Podmínky využití

NK ČR poskytuje přístup k digitalizovaným dokumentům pouze pro nekomerční, vědecké, studijní účely a pouze pro osobní potřeby uživatelů. Část dokumentů digitální knihovny podléhá autorským právům. Využitím digitální knihovny NK ČR a vygenerováním kopie části digitalizovaného dokumentu se uživatel zavazuje dodržovat tyto podmínky využití, které musí být součástí každé zhotovené kopie. Jakékoli další kopírování materiálu z digitální knihovny NK ČR není možné bez případného písemného svolení NK ČR.

Národní knihovna ČR
Klementinum 190
110 00 Praha 1

kramerus@nkp.cz

Výlet českých turistů do Brna.

Z Brna, 6. ledna. (Přev. zpr.)
Výlet pražského klubu českých turistů do Brna stal se mimo nadání velkolepou manifestací vzájemnosti českomoravské. Pražské hosty, k nimž připojili se také účastníci z jiných českých měst, zejména z Berouna, přijeli do Brna včera v poledne rychlíkem státní dráhy. Na peronu očekávali hosty z Čech četní zástupcové české společnosti brněnské, deputace českých spolků, zejména družstva Národního divadla, Vesny, brněnského odboru klubu českých turistů, „Sokola“, a hojně jiného občanstva. Když pražský rychlík stanul v nádraží, byli pražští hosté přivítáni hromovým voláním slávy a „Nazdar!“ Hostů přijelo na 120, mezi nimi zejména bývalý náměstek pražského starosty dr. Kühn, spisovatel a zástupce družstva Národního divadla v Praze Frant. Ruth, poslanec prof. dr. Kurz, cís. rada Neff, architekt Pasovský s výborem klubu českých turistů, sekretář Národního divadla dr. Kadlec a m. j., zejména také hojně dam. Cestou z peronu i nádražím, jakož i před nimi byli hosty z Čech rovněž stále pozdravováni jásajícími zástupy.

Po malém odpotínku v připravených bytech byl pak společný oběd ve velké dvoraně besedního domu za hojného účastenství i brněnské společnosti, zástupců spolků a dam z „Vesny“. Následně pozdravné přitpiky pronesli tu jménem české společnosti brněnské: řídící české státní průmyslové školy Černý jako předseda brněnského odboru turistického, redaktor „Literárních listů“ profesor František Dlouhý jménem družstva divadelního a jednatelka „Vesny“ sl. Eliška Machová. Odpovídal jménem hostů z Čech posl. prof. dr. Kurz.

O 4. hod. navštívili hosté hudobu divci školy Vesniny, jakož i jejího pensionátu pro dívky. V salonech spolků „Vesny“ uvítala hosty vroucí tečí starostka pí. A. Koudelcová, načež odpověděli opět posl. Kurz. Nová hudoba pensionátu, celé skvostné jeho zařízení, jakož i salony, v nichž připraveno hostům hojně překvapení důvěrní i bufetové, učinily na hosty patrný velký dojem. Ze salonu odešli se hosté do divadla, kde při večerním představení na jejich počest sehrána Stroupežnického aktovka „Zvíkovský rástáček“, baletní vložka a Blodkova opera „V stúdní“. I v divadle, téměř úplně vyprodaném, byli hosté předmětem ovčí. Po dvakrát v meziaktích byla jim z občanstva provolána sláva.

Po divadle byl na počest Pražanů přístolek večer ve velké dvoraně Besedního domu. Večer tento byl vřelým památným návštěv: došlo na něm ke skvělým a nezapomenutelným projevům bratrské shody všech zemí koruny Svatováclavské. Dvorana i všechny sousední místnosti byly naprosto plné. Za nádeje slavnostní pozdravil hosty jménem českého čten. spolku jednatel dr. Zák. Architekt Pasovský odpověděl nadšeným přitpikem české Moravě, která na Národopisné výstavě v celé kráse se zjevila. Jménem družstva brněnského Národního divadla mluvil místopředseda prokurista Živanský, jménem družstva a zprávy Národního divadla v Praze spisovatel František Ruth a sekretář dr. Kadlec, kteří velmi vřele vzpomněli Národního divadla brněnského.

Další přitpiky pražským hostům pronesl inženýr Pětník jménem brněnských českých turistů a zemské poslanec dr. Koudela, za jehož řeči došlo k bouřlivým ovacím přítomnému mecenáši českých

čekala ve Vídni na sdělení stran další cesty od svého „společníka“ z Janova, neboť při přechodu přes hranice s podobným „zbožím“ jsou vždy jisté překážky, zvláště ani úřady nyní pilněji po podobných transporthách pasou. Ve Vídni sešla se Mašková s jakýmsi Mošíkem, rovněž polským židem jako ona, který zabývá se tímto obchodem, a vezl právě dvě děvčata. Poněvadž přijel se mu však nedostávalo peněz či spíše že číchal něco nemilého, chtěl se svých „kusů“ zbavit a prodával je Maškově. Tato však nechtěla je koupiti, vymlouvajíc se, že má dost na svých čtyřech. Čila nejspíše nějakou nejistotu. Tu Mošek rozrušen šel na policii a Maškovou udal, vše na ni prozradil. Na policii byli však dosti prozíravými, že si všimli bedlivěji i udávace samotného avšak se obě čistě ty duše shledaly za věčné. O děvčata, která zhavena byla úplně všech prostředků k návratu, musila se postarati policie, která čtyry z nich poslala nucenou cestou zpět na Rus, jedno z děvčat policii uprchlo a sestě, 17letá dcera jistého kupce z Varšavy byla na prosby své, aby ji neposlali postrkem, dána do soukromé rodiny, kamž si má otec pro ni přijeti. „Obchod“ zlotřilých těch vyvrhelů musí být však poměrně dosti výnosný, neboť Mašková obdržela pryč za ona čtyry dodaná děvčata předem 2100 liber sterlingů, tedy asi 2500 zl. O svých klientkách vyjádřila se pak v telegramu, zasláném do Janova, zcela do slovně, že veze „šest kusů vysoce jemného zboží“. S oběma hlavními kupcií zaletení byli ještě i dva jich vedlejší pomocníci, se kterouto chabou bude se nyní obrátit trestný soud.

Vánoční nadání. Jakožto vhodná upomínka na poslední Vánoce koluje po časopisech následující významná „báseň“:

„Milá žena vyšívala,
první dcera vyšívala,
druhá dcera vyšívala,
třetí dcera vyšívala!
Žádná však nezašívala,
žádná, ach, nezašívala!

Mám teď vyšívaných trepek čtyry páry,
ale místo punčoch — samé čáry!“

škol v Brně a v Lipníku, velkoobchodník Janu Neffovi. Spisovatel Ignát Horica z Prahy pronesl vzletný přitpík brněnské „Vesny“. Redaktor Jindřich Dvořák za nadšeného souhlasu všech poukázal na statoprávní nerolnost i bratrství všech zemí koruny České. Také Slezska vzpomenu přitpikem z rady pražských hostů, jakož vůbec ve všech řečích slavena vzájemnost všech Čechů v zemích koruny Svatováclavské. Dlouho do noci setrvali hosté z Čech v přátelské zábavě a českou společností brněnskou, vyslovující se o dojmu, jakým na přijetí českou obcí brněnskou působilo, slovy nejnadšenějšími.

Dnes odejeli hosté na výlet do Adamova.

Z Brna, 6. ledna. Ku zprávě o výletu klubu českých turistů z Prahy do Brna dodati třeba, že na přátelském večeru ve velké dvoraně Besedního domu posl. prof. dr. Kurz vzpomněl ve vřelé řeči zasl. sl. Moravy o výstavě národopisnou a tlumočil za to dík výkonného výboru. Spisovatel p. Ruth v dalším svém přitpiku pak slavit myšlenku české university na Moravě, university jednojazyčné, výhradně české a žádným utrakvistem neznešvášené.

Různé zprávy.

Dnešní číslo obsahuje stránky 157—160 francouzského románu „Neznámé štěstí“ od Henry Grévillya.

Výhledy nového česko-německého vyjednávání se patrně nadobro zhatily. Němci, jak jsme ráno ukázali, nechtějí učiniti žádných ústupků. Nyní pak i vůči českému místopředsedě ujmajím takové stanovisko, jež dohodu s Mladobochy skoro úplně vylučuje. Mladobochi totiž, jak známo, stále prohlašují, že za tohoto místopředsedě vyrovnání není možné a že s ním vůbec nechtějí jednat. Němci však ústy dnešní „Bohemie“ prohlašují, že nikterak není v jejich zájmu, aby se zaměry mladobochského nátlaku v této příčině uskutečnily a naopak že si přejí, aby plánům mladobochským v tomto případě kladi se výdatný odpor. Němci tedy hlavní mladobochskou podmínku shody, odstoupení místopředsedě, rozhodně odmítají, ačkoli dříve listy jejich psaly, že postavení místopředsedě jest jim hojnější. Zdá se, že vše to jest ovocem taktiky mladobochské, o níž hned zprvu byli jsme přesvědčeni, že dočili opaku toho, co si za úkol obírala. Dále sluší tu zaznamenati, že německý posl. dr. Langer včera ve schůzi voličů v Trutnově ostře vystoupil proti známé brožurě dra Pacáka a prohlásil, že úplnou dvojzřetnost v Čechách dostalo by se Čechům summum jus (nejkrajnější práva), Němcům však summa iniuria (nejkrajnější křivdy).

Kolebna v ústavu pro choromyslné. Včera kolem 2. hod. odpo. byla rozdělena kolebna ve svatoanenském ústavu pro slabomyslné za přítomnosti kardinála hrab. Schönborna, ačkoli místopředsedě paní hrab. Thunové, paní hrab. Nostitzové a jiných hostů. Chovanců v ústavě je 59 a byli vesměs šaty a knihami poděleni.

Pražské obecné kuchyně, polévkové a čajové ústavy. K rukám předsedy cis. rady p. Františka Waldera sl. z Waldriedu došli pro spolek tento další podpory a sice přispěli: Proktorka spolku J. E. paní Anna hraběnka z Thun-Schwarzenbergů 50 zl., paní Karel rytíř Zdekauer, bankéř, 50 zl., pan Zikmund Haurouvič, velkoobchodník, 25 zl., MUDr. Zikmund Mayer, c. k. univ. profesor, 10 zl., pan podplukovník rytíř z Sonnensteind 10 zl. Všem těmto šlechtným dárcům vyslovuje spolek svůj dík a prosí o další podpory buďto na penězích nebo přirodinných.

Vystřelování. Včera ubíralo se Prahou 10 osob z Háčce a 18 z Uher do Ameriky.

Také prostředek proti bolení zubů. Osmnáctiletou číšníci Annu Zabranskou, zaměstnanou ve vinárně v Myslíkové ulici počal předevírem boleti zub. Jistá návštěvatelka vinárny ji poradila, aby si vložila kousek česneku do ucha, to že jistě pomůže. Zabranská uposlechla. Krátce na to pocítila však v hlavě hučení a pálení, které stále a stále se zvětšovalo, ale zub boleti neustával. Chvěla tedy vytáhnouti z ucha česnek, však nemohla. V největším strachu spěchala na ochrannou stanic, kde ji česnek z ucha vytáhli. Zub bolet již dále.

Krádež v železničním kupé. O novém roce jel jistý Samuel Grünberg, 28letý israelita ze Sokolova v Haliči, z Chlumce do Nov. Bydžova. Mezi jízdu sáhlou obrátit jistě vedle sedící dáme do kapsy a vytáhl jí toboleku s penězi. Byl však jedním ze společenstevních spozorován. Pozorovatel neřikal zatím nic, na nádraží novobydžovském však, kde Grünberg s vlakem sestupoval, se o krádeži zmínil, upozornil se to okradenou dámu, dal odvésti dlouho-protáka na policejní stanic, kde se tento ke skutku přiznal. Nalezen však byl v ukradené tobolece jím vydané daleko menší obnos, než jaký okradená dáma za ztracený udávala. Pachatel byl doán k okresnímu soudu novobydžovského do vazby, kdež zavedeno s ním trestní vyšetřování.

Osuďný Sylvestr. Z Biliny se nám píše: Lonský Sylvestr, který tak mnohým lidem, kteří na den ten rádi si zavdají, stává se osuďným, vyzádal si i v městě našem jedné oběti. Dělník Frant. Herzig, který zaměstnán jest u jednoho zdejšího kloboučníka,

popíjel totiž na Sylvestra v různých hostinech sdejších jako o závod. Následky toho dostavily se brzy, neboť nerozumný mladík byl na Nový rok z rána nalezl nedaleko městské školy na zemi. Byl donesen do svého bytu, kdež za nedlouho skončil.

Pokus dvojnásobné vraždy a sebevraždy. Z Nového Bydžova se nám sděluje: Václav Leden, 44 roky starý ženatý rolník v Zechovicích, okresu novobydžovského, člověk pítí a karbanu odaný, přecasto se opil a pak doma všechny domácí lidi, manželku a děti bezdůvodně týral a nemilosrdně mlátil, takže tito zhusta nuceni byli z domu utéci a u příbuzných ochrany hledati. Mimo to hospodářství velmi zanedbával a jmění své ku škodě rodiny promrhával. Synu svému Josefu Lednovi, sladočnickému v Oboře, častokrát vyhrožoval zastelením, zejména dne 31. prosince lonského roku. Syn obává se domů vkročiti, zasel kdysi návštěvou ku strýci svému Josefu Tuhému, rolníku v Zechovicích. Václav Leden dověděl se o tom, zasel k Josefu Tuhému, tam synovi vyhrožoval a oknem kamenem po něm hodil. Pro skutek ten zodpovídati se měl za nějakou dobu před krajským soudem v Jičíně. Když se nijak nepolepšoval, ano čím dále tím zutivějším a nebezpečnějším se stával a velice nebezpečí hrozilo, že i majetek v brzkou úplné bude utracen, obodlala se manželka Marie Lednová, zakročiti u soudu za prohlášení Václava Ledna za marnotratníka. Za tou příčinou odebrala se dne 2. t. m. do Nového Bydžova. Václav Leden neměl sice o úmyslu manželčině vědomosti, tušil však něco, vida ji z domu odcházeti. Odešel proto po chvíli ku svakovi svému Františku Lednovi v Zechovicích a dotazoval se u něho, kde je manželka, není-li snad u něho. Když mu bylo sděleno, že manželka jeho tam není, a že nepovedemo domácním, kam by byla šla, tu Václav Leden rozrušen bouchnul dveřmi a odešel. Po chvíli se však vrátil se stěnou zbraní v ruce, a stěli nejprve po svakovi Františku Lednovi. Kule zasáhla tohoto do levé ruky a jej sice těžce ale nikoliv životu nebezpečně zranila. Podruhé vystřelil proti služce Františce Petínkové. Tato se však šťastně uhnula a rána zasáhla ji lebece na břiše, způsobivši jenom lehké zranění. Na to vyběhl Václav Leden ven a rozčilený se zbraní v ruce páčil domů. Na cestě potkala jej manželka Františka Ledna, která spozorovávali rozčilení přehaňjícího a smrtící zbraň v rukou jeho čárala se ho v ustrašenosti, co se to děje a vytýkala mu, že zajisté něco brožného učinil. Václav Leden ji zbežně odpověděl, že může být ráda, že také po ní nestřelil, a spěchal k domovu. Přišel do světnice, lehl si na postel a stěli se do prsou. Kulka projela mu levou stranu plic. Stav jeho jest povážlivý a o jeho uzdravení se pochybuje. O případu tomto učiněno bylo u okresního soudu novobydžovského oznámení, následkem čehož odebrala se soudní komise do Zechovic, aby zde případ se přihodivší vyšetřila.

Obecní starosta se oběsil. Mínlulé úterý nalezl byl u Proboštova na stromě oběšený neznámý muž, ve kterém později poznán byl obecní starosta Josef Hašče z obce Sobědruh v okresu teplickém, který patrně dobrovolně učinil životu svému konec. Proč Hašče na život si sáhnul, není s dostatek objasněno. Byl řádný muž, který po 15 let stál v čele své obce.

Zasypán a usmrcen. Z Biliny se dovídáme: Dne 30. m. m. byl nádečník Antonín Trojan zaměstnán odklizením prsti na odkryveci při jednom uhelném dole u Chudčic. K večeru svezla se však na jmenovaného dělníka náhle podkopaná vrstva země, která jej úplně zasypala. Dělníci, kteří druhu svému ihned na pomoc přispěli, vytáhli Trojana již jen jako mrtvolu.

Ztráta. Chudá žena ztratila ve Vrsovicích zástavní listek První občanské zálohy v Praze, znějící na jméno Vlček. Jelikož postrádání předmětu zastaveného, ač jeho cena není značná, pro ubohou ženu bylo by velmi obtížno, žádá poctivého nálezece, aby listek na policejním říditelem odevzdal. Podotýká se, že ztráta listku byla v zastavárně již ohlášena.

Věstník živnostenský a dělnický.

Z čtenářského živnostenského besedy v Praze. Ve schůzi správního výboru 28. m. m. konané s povděkem vzato na vědomí sdělení pana starosty, že čestný člen besedy pan Alois Oliva vnoval opět ke rozhojnění fondu Olivova, jenž sloužiti má ku podpoře starých, práce neschopných řemeslníků 200 kor. nom. 4pro. Zástavní list halického zemské banky. Usneseno šlechtnému darci za tento dar vysloviti písemné díky. K žádosti výkonného výboru Národopisné výstavě československé usneseno přistoupiti k petici, jež podána býti má ku sněmu království Českého, aby zachována byla vesnice na Národopisné výstavě československé, a zaslati petici tuto poslanci p. Březnovskému, aby ji na příslušném místě odevzdal. Poněvadž osnova novely k řádu živnostenského maloživnostnictví naprosto neprospeje,